

IN DE SCHIJNWERPER

Gerda Amiabel: 'Ik kom uit een oud molenaarsgeslacht'

Gerda Amiabel (64) is bijna 30 jaar getrouwd met Fred (69). Ze wonen sinds 1992 op Kerkbuurt 24, in het pand van de voormalige Nutsspaarbank. Gerda is sinds 2004 financieel adviseur bij het ministerie van Buitenlandse Zaken in Den Haag en anderhalf jaar consul geweest in Bagdad.

Hoe word je consul in Bagdad?

Een vriendin van ons werkte bij Buitenlandse Zaken in Den Haag. Ik deed een open sollicitatie en werd bij de directie Financieel Economische Zaken aangenomen. Ik heb o.a. de controllersopleiding gedaan en heb daar vier jaar met plezier gewerkt. Ik wilde graag een keer naar het buitenland en heb 'consulair' gedaan bij de ambassade in Praag. Daarna kwam ik bij de ambassade in Brussel terecht. Daar werkten toen 250 mensen, best heftig, ja. Omdat ik ook hoofd van de beveiliging van dat pand was moest ik binnen een straal van acht km permanent beschikbaar zijn. Vandaar dat wij doordeeweeks in een dorpje bij Brussel woonden. Dat was van 2008 tot 2013. In Bagdad (Irak) kwam vervolgens een non-family post vrij. Het was een post voor een ambassadeur en een consul (ik), die beiden na vier weken werden afgelost. Was je daarna vier weken thuis. We woonden daar ook op de compound. De ambassadeur deed handelsbetrekkingen en politieke zaken en ik ging wederom over de beveiliging van het pand, personeelszaken en burgerzaken voor mensen met een Nederlands paspoort. Denk daarbij aan werknemers, ontvoeringen en uithuwelijking van kinderen met (deels) een Nederlands paspoort.

Welke situatie is je het meest bijgebleven?

Vanuit een van de zuidelijkste steden belde een meisje van achttien mij op. Ze was uitgehuwelijkt met een familielid en wilde na drie jaar terug naar Nederland. Ze kon niet naar de ambassade komen, omdat haar Iraakse vader haar legitimatie (expres) mee naar Nederland had genomen. Zij zat in de rode zone en wij in de groene. Zonder legitimatie kom je niet door alle checkpoints heen. Er moest iemand bij haar zijn, omdat je als vrouw toen nog niet alleen mocht reizen. We hadden op de ambassade tien man BSB, dat is een speciale brigade voor de veiligheid van ambassademedewerkers. Dat zijn echt flinke jongens. Buiten de groene zone rij je met drie Jeeps, ik in de middelste auto. De rit naar een afgesproken plek was echt stressvol; onze mannen met geweren in de aanslag. Ik mocht onder geen beding de auto uit. Omdat haar moeder haar terug wilde, moest er van dat meisje DNA worden afgenomen om vast te kunnen stellen dat zij moeder en dochter waren. Ze kwam met een oudere vrouw vanuit een nauw straatje aangelopen en werd naar de voorste auto gedirigeerd. Ik moest er als officiële getuige op toezien dat bij haar

wangslim werd afgenomen. Ze kwam nog even naast mijn auto staan en ik zag dat ze zwanger was. 'Hoe ver?' vroeg ik. Acht maanden. Zij dacht dat ze nog wel kon vliegen, maar ik wist dat ze bij een overstap echt niet verder zou komen. Na vier weken bleek het DNA te kloppen, dus ik belde haar op om te zeggen dat ze het land uit mocht. Toen bleek ze die week in het ziekenhuis te zijn bevallen van een zoontje. Omdat ze geen ziektekostenverzekering, noch geld bij zich had heeft ze daarna in paniek dat kind opgepakt en is ze weggegaan. Zonder bewijs van een arts dat dat kind uit haar gekomen was. Hoe kreeg ik dat nu weer voor elkaar? Juist in die periode trok ISIS enorm op en heb ik niks meer voor haar kunnen doen.

Raakten jullie door ISIS toen ook in een isolement?

Zeker. Rondom Bagdad hadden die al snel alle wegen afgesloten, inclusief de weg naar het vliegveld. Mijn tour zat er bijna op, maar ik kon moeilijk naar huis, terwijl ik een belangrijke afspraak in het AMC had. We waren bezig de ambassade te evacueren en hebben belangrijke documenten in tonnen verbrand. Op een gegeven moment mocht alleen Turkish Airways nog op Bagdad vliegen. Een assistent-arts nam met ons nog even slagaderlijke bloedingen en speciale oefeningen door voor als we serieus beschoten zouden worden en toen dacht ik: chips, waar ben ik in beland? Toen naar ons idee alle Nederlanders uit gevaarlijk gebied weg waren, had ik na de wisseling van de consul nog twee weken moeten blijven. Maar ik vond dat mijn gezondheid op het spel stond. Niemand wist of er daarna nog vluchten zouden gaan. We waren zelfs al bezig met vluchtroutes door de woestijn naar Iran. Ik had ontvoerd kunnen worden. Je weet het niet. Je rugzak staat altijd klaar. Toen er nog een wisseling van beveiligers kwam ben ik met datzelfde vliegtuig teruggegaan. Onderweg naar de lucht-

haven was volgens het verdrag van Wenen mijn auto onschendbaar. Alle wapens van onze BSB'ers lagen daardoor in zakken achterin mijn auto. Maar tref je een militie die daar schijnt aan heeft... Mijn privileges en extra beveiliging op de luchthaven

van Bagdad was ik na de douanecontrole kwijt. Ik heb toen mijn sluier dieper over mijn hoofd getrokken en maakte met niemand oogcontact. Nou ja. Ik kan het nog navertellen. Want dat gaat ook wel eens anders. Omdat ik eigenwijs ben geweest heb ik mijn kans voor een terugkeer naar Bagdad verspeeld. Nu werk ik weer als financieel adviseur bij BZ.

Wat heb je voor opleiding gedaan?

Ik kom uit een oud molenaarsgeslacht in Zoeterwoude en ben de laatste van drie kinderen. Mijn vader is op zijn veertiende zelfstandig molenaar geworden. Om rond te komen hebben hij en mijn moeder er ook een boerenbedrijf bij gehad. Echt armoed troef. Ik ben in de Noordermolen in Akersloot geboren. Kort daarop is mijn vader met een vrachtschip baggeraar geworden en hebben we vervolgens overall (kort) gewoond. Hij wilde mij bij zich houden en niet op een schippersschool doen. Hij had de instelling: wat goed genoeg is voor je zusters is ook goed genoeg voor jou, zonder te kijken waar je capaciteiten liggen. Je trouwt, krijgt kinderen en dat is het. Ik heb op acht verschillende scholen gezeten en heb uiteindelijk mijn mavo-diploma gehaald. Mijn vader werd ziek toen ik zestien was. Ik werkte in een winkel en heb de avond handelsschool gedaan en mijn middenstandsdiploma gehaald. Ik kwam bij een groothandel op de administratie terecht en dacht: nu ga ik gewoon door. Ik heb losse opleidingen gedaan en heb daarbij ook bij de Nutsspaarbank in Landsmeer gewerkt, wat later de Bondsspaarbank en Fortis was. Daar heb ik Fred leren kennen. Waren wij het bankstel, haha! Hij was daar accountmanager en deed pensioenen en verzekerde grote objecten. Veel filialen gingen dicht, waaronder ook dat van Westzaan. Zo waren wij de eerst geïnteresseerden om dit pand te kopen.

Wat vind je belangrijk in het leven?

Zorg voor elkaar. Kijk naar elkaar, let op elkaar. Binnen het gezin of de familie, maar ook binnen je vriendenkring en daarbuiten. Ik heb er een hekel aan hoe mensen soms zo vliegen af kunnen vangen bij elkaar. Wees lief voor elkaar. Empathie. Leef je eens in in een ander. Hoe zou het zijn als jij in die situatie zou zitten?

'Je rugzak staat altijd klaar'

Marijke van der Pol